

פרשת שופטים

רק מערי העמים האלה אשר ה' אלוקיך נותן לך נחלה לא תחיה כל נשמה (כ, טז)

כתב הרמב"ם בהלכות מלכים (ו, א) דשבעה האומות אם השלימו וקבלו שבע מצות שנצטוו בני נח עליהן אין הורגין מהן נשמה, והרי הן למס שנאמר יהיו לך למס ועבדוך, וכל הציווי של 'לא תחיה כל נשמה' הוא רק אם לא קבלו ז' מצוות. וצ"ע דהא פסק הרמב"ם במקום אחר דכל עכו"ם שלא קבל על עצמו ז' מצוות בני נח הורגין אותו, וא"כ קשה מה נתחדש לגבי שבעה אומות דאם קבלו עליהם ז' מצוות אין הורגין אותם, הלא בשאר אומות גם אמרינן דאם לא קיבל על עצמו ז' מצוות הורגין אותו.

ונראה ליישב, דבכל הגוים החיוב להרגו הוא מחמת שלא קיבל על עצמו דין ז' מצוות בני נח, וזה מחייבו מיתה לשיטת הרמב"ם אף קודם שעבר עליהם בפועל, דיש חיוב לכלל בן נח לקבל עליו ז' מצוות אלו והחיוב הוא לכל אחד בפני עצמו, אבל בשבעה אומות יש דין של החרמה ו'לא תחיה כל נשמה', ורק אם קיבלה כל האומה ז' מצוות וקיבלה על עצמה מס ועבדות אז אמרינן דאין הורגין אותם, דכשקיבלו עליהם ז' מצוות הרי יש להם הצלה מדין החרם תחרימם, ולכך דווקא היכא שכל האומה קיבלה על עצמה, אבל כשלא קיבלו כל האומה הורגין כל נשמה ואפילו נשים וטף.

מקור: רבי משולם דוד סאלאווייציק שליט